

Oglasi, pripisana itd. tiskaju i računaju se na temelju običnog cjenika ili po dogovoru.

Novci za predbroju, oglašje itd. šalju se naputnicom ili položnicom pošt. urednicu u Beču na administraciju lista u Puli.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Tko list na vrijeme ne primi, neka to javi odpravničtvu u otvorenom pismu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše „Reklamacija“.

Čekovnog računa br. 847-849.

Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve polcvari“. Narodna poslovica.

Izlazi svakog utorka i petka

o podne.
Netiskani dopisi se ne vraćaju, ne podpisani netiskaju, a nefrankirani neprimaju.
Predplata sa poštarinom stoji: 12 K u obće, na godinu 8 K za seljake — odn. K 3 — na pol godine.
Izvan carevine više poštarina. Plaća i utajuje se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h, zaostali 20 h. koji u Puli, toli izvan iste.

Uredništvo i uprava nalaze se u „Tiskari J. Krmptić i dr.“ (Via Sissano), kamo neka se naslovljuju sva pisma i predplata.

Odgovorni urednik i izdavaatelj Josip Hain. — U nakladi tiskare J. Krmptić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Poziv na predplatu!

Koncem ovog mjeseca svršava se prvo polugodište. Molimo najozbiljnije gospodu predplatnike, neka bi pravodobno obnovili predplatu za drugu polovicu, odnosno podmirili dug za prvo polugodište.

Svim dužnikom bez iznimke ustaviti ćemo koncem mjeseca daljnje šiljanje lista, a dužni iznos utjerati sudbenim putem.

Uprava „Naše Sloge“.

„Hrv. parobrodarsko dioničko društvo“.

Mjeseca aprila o. g. priobitše listovi viest, da je pokrenulo dvadeset i devet odličnih Hrvata živu akciju, da ustroje hrvatsko parobrodarsko društvo, koje bi uredilo bar dvokratne nedjeljne vožnje uz hrvatsko-dalmatinsku obalu i bude li moguće također uz istarsku obalu sve do Trsta.

Pokretači ove misli izdali su u hrvatskih listovih domoljubni poziv za sakupljanje dionica, svaku od 100 kruna, od čega se ima uplatiti odmah kod prijave 10%.

U svojem pozivu kažu ti rodoljubi, da se nalazi prometna trgovina na moru danas gotovo posve u tuđjih rukuh, da se po našem hrvatskom moru bave gotovo sami tuđinci, te da bi već to moralo biti dostatno, a da se od srca radostno pozdravi ovakav hrvatski poduhvat. Kod tog podhvata da bijaše pokretačem misao-vodilica ljubav prema hrvatskoj stvari, a za tu su ovim realnim poduzećem najbolje pregnuli. Ovo poduzeće — kažu —

PODLISTAK.

J. Dobrila.

Nebo tamno tamom od oblaka
Ter mjesecu, zvezdam traga nije;
Zemlja crna od crnine mraka,
Na sve strane što ju jadnu krije

Tužna, brajne, tužna doba taka!
No ju mudre žele, žude lije:
I manjina prot većini jaka,
Varkom gdje se, siljem bojak bije.

Al kroz tamu svjetlost sjevnu bajna
Iznad kraja, kuda Istran strada
Svjetlost bajna bića veličajna

Tvoga Jurja! — U dubine pada
Mrak premrki, sreće zora sjajna
Kanda sviće iza noći jada.

D. Trnoplesar.

Izvjestaj tajnika Viktora Cara Emina,

čitan na glavnoj skupštini „Družbe sv. Cirila i Metoda“ dne 12. junija 1902.

Slavna skupštino!

Družba naša može da s ponosom gleda na prošastu svoju upravu godinu.

mora da razveseli svakog Hrvata, dapače više, svaki Hrvat, kojemu materijalna sredstva dopuštaju, trebao bi, da uzme barem koju tu dionicu za novo hrvatsko parobrodarsko društvo i da tim doprineše svoje zno k ostvarenju ovog zamašnog poduzeća.

Apeliramo — zaključuju — na rodoljube i upozorujemo ih na važnost ovoga poduzeća. Novo hrvatsko parobrodarsko društvo bilo bi jaki stup hrvatstva protiv navali tuđinske bujice.

Otkad je taj proglas ili poziv izašao prošla su skoro dva mjeseca, te nije medjutim o djelovanju gospode pokretača ništa došlo u javnost. Oni su u ostalom šutili i radili, kako je razvidno iz sljedeće viesti koju primaju hrvatski listovi iz Senja:

U subotu dne 14. o. mj. obdržavao se je ovdje sastanak povjerenika i oviekih podpisatelja tog društva, koje se uztraja. Ustanovljeno je, da je dosele upisano 2186 dionica u iznosu od 218.600 kruna. Od ovih upisaše: Gospić 707, Senj 522, Karlobag 340, Rieka 251, Kraljevica 161, Otočac 80, ostala mjesta na Primorju 75. Izabran je sljedeći privremeni odbor: predsjednik Lovro Pavelić, podpredsjednik Martin Kosić, odbornici: Budak Karlo, Budak Franjo, Bušijeta Ivan, Došen Marko, Gremer Milan, Gržinić Josip, Mladinać Ivan, Mlinović Dujo, Nikšić Josip, Novak Ivan, Orešković Josip, Pavelić Jerko, Polić Ivan, Povelčić Marko, Parac M., Pajkurić Petar, Rošić Ante, Rukavina Mate, Stiglic Šime, Skomerža Ivan, Vlahović Drago, Yukelić Franjo. Zaključilo se, da društvo ima nositi naslov „Hrvatsko parobrodarsko dioničko društvo“ i da sjelo ravnateljstva bude u Senju. Zaključilo se još, da se glavnicu ima sastojati od 3000 dionica (300.000 kruna), da upisni rok traje do 15. julija, a prva glavna skupština, da se sazove na 20. julija u Senju, gdje će se prihvatiti pravila i odlučiti o gradnji parobroda.

U toj se je godini očitovala njezina moć i snaga, kao nikada do sada, u toj je godini ona upravu divno pokročila napried — k svojoj svrsi — k onoj uzvišenoj svrsi, koju su pred očima imali slavni začetnici njezini. Prošasta je upravna godina 1901. namakla družbi našoj zamjernih tekovina, a barjak sv. Cirila i Metoda pomaknuo se dalje — i on se danas vije na tako različitim točkama Istre naše, vije se ponosni barjak, letijan u zraku daskom najžarčega rodoljublja. A naš Istran, ubogi naš patnik, gleda udivljeno u nj, u taj barjak — i s kapom u ruci punoj žuljeva on prigiblje svoje znojno čelo, svoje raskošnim miljem orosene oči i mukotrpnu svoju glavu prigiblje on pred tim barjakom i u sreću i dušu klanja se velebojnoj ideji, koja je u slavnom nazivu družbe sv. Cirila i Metoda utjelovljena, ideji klanja se on, koja hoće da ga spasi, da ga sačuva staromu hreku, rođenoj matici — narodu hrvatskom.

Slavna ideja, koja je našu družbu vodila već od njenoga zametka amo, učinila je, te je ista u prošastoj godini pokazala toliko liepih plodova, a meni je

Kao što bijasmo uvijek zauzeti za svako realno narodno poduzeće, tako smo i za ovo, te ga i mi iskrenim zadovoljstvom pozdravljamo.

Pokretači kažu otvoreno, da im bijaše voditeljna misao kod ovog posla hrvatska stvar, a gdje je takva misao, tamo će naći i naš vazda i u svakom poslu.

Necemo da izražujemo u koliko je istinita tvrdnja gospode pokretača, da je gotovo sva prometna trgovina na našem moru u tuđjih rukuh, ali toliko stoji, da se talijanska parobrodarska družtva Dalmacije i Istre bave po našem moru perziruć sve ono, što je nami milo i sveto. Gdje je dakle za njih mjesto, mora da ga bude i za domaće, hrvatsko parobrodarsko društvo.

Reći će se, da već imamo takvo ili bar slično parobrodarsko društvo i to: „Ugarsko-hrvatsko“ na Rieci, pak da će nastati konkurencija ili borba između jednoga i drugoga.

„Ugarsko-hrvatsko“ parobrodarsko društvo kaže i svojim imenom da je samo djelomice hrvatsko, nu i u koliko je hrvatsko, ono nezadovoljava u tom pogledu veći dio hrvatskog občinstva.

Medju dioničari i u samoj upravi onoga društva imade odličnih i čestitih hrvatskih rodoljuba, nu ovi ili oni od tuđinjaca naglasani, ili su obziri napram godi tako vezani, da nemiđu ili da neće da dadu hrvatski smjer i značaj svomu društvu.

U jezikovnom i narodnom pogledu bilo je u hrvatskih listovih često pritužaba na ovo društvo, ne samo sa strane občinstva iz Hrvatske i Dalmacije, već i kodjer iz našeg Primorja. Predbačeno bijaše naime upravi toga družba, da ide u narodnom pogledu u susret Madjarom i Talijanom i preko granicah, opredjeljenih obvezama ili ugovori. Ali kad smo mi negdje to dosta blago odsudili, odgo-

udogudna dužnost, da Vam te plodove, te posljedke ustrajna, višegodišnjega i požrtvovna rada našega Ravnateljstva, prikazem danas sa ovoga mjesta. Slaba i bljeda bit će ta slika; tek nešto kratkih i krupnih poteza, a drugacije biti i ne može, uzme li se u obzir vanredna razgranjenost naše družbe kao i mnogostranost i raznolikost područja, u koja je ona i u prošastoj godini zahvatila još i dublje.

Sastavljajući ovaj izvještaj služio sam se jako košnjom praksom, i po tome ja sam dieko djelovanje našega Ravnateljstva u godini 1901. sveo na dvie grane: biva, na vrutke, iz kojih bi družba imala da crpi uvjete nužne za njezin obstanak i na djelatnost družbina Ravnateljstva u užem smislu, na djelatnost, koja ima da u prvom redu ide za postizavanjem družbinih krajnjih ciljeva.

Te dvie grane potječu iz jednoga te istoga stabla. One moraju biti uvijek svježe, životni sokovi moraju da ih bez prestanka oživljavaju, jer da se jedna od njih izsuši za njom bi usahla i ona druga, a drvo bi ostalo bez ploda.

vorishe nam, da se mi u trgovačke poslove nerazumijemo i da je još dobro, što je ovako, jer da bi bili mogli zasjesti ona mjesta, koja drže danas Hrvati, tuđinci, Madjari i Tajjani.

Priznajemo iskreno, da se u trgovačke poslove nerazumijemo, nu naša naša pripriprosta pamet uči, da ugovore valja da poštvaju obje sranke, koje ih sklopiše i da nevjerujemo, da bi bili gori spomenuti rodoljubi pristali na uvjete, koji ponižuju njihov narodni ponos i narodnu čast.

Ako se dakle u narodnom pogledu u griesi, nećini se to jedino pod pritiskom odozgo, već i zbog nehaja i nemara ili radi nedostatne odlučnosti a prevelikih obzira.

Upravi onoga društva moramo biti zahvalni, što prima u službu ogromnom većinom naše ljude, koji zapovjednike, toli nižu momčad, no baš radi toga, što su na družtvenih parobrodih skoro sve naši ljudi, morala bi se i sama uprava i njezine agencije i čitavo njezino poslovanje više sudati s našimi narodnim težnjama i ciljevi.

Zašli smo predaleko! Nije nam bila nakana, da kritiziramo, već da uvažimo namisao naših rodoljuba iz hrvatskog primorja, da osnuju hrvatsko parobrodarsko društvo, koje bi moglo s vremenom, uz promicanje materijaleih probitaka našega naroda od Spica Devina, pružiti nam i moralnu pomoć za osvieštenje hrvatskoga puka na obalah zanemarene naše Istre.

S tog gledišta pozdravljamo veselo odluku hrvatskih rodoljuba želeći im najbolji uspjeh.

Još imademo jednu želju i to tu, da bi stupili medju dioničare svi oni naši imućniji rodoljubi, koji žele, da se naše pomoćju hrvatskog parobrodarskog družtva i u naših stranah promicalo naše duševne i tjelesne probitke.

U to ime: Bog blagoslovi!

Prema tomu se ravnalo naše Ravnateljstvo i u prošloj upravnoj godini i ono je čitavo svoje djelovanje svelo u ta dva pravca.

Od kada je družba postala, glavna je misao bila svih dojakošnjih njenih Ravnateljstva što su se do sada sljedila, da se pronadje način kako bi naša družba došla do nekih stalnih dohodaka, te kako bi ti dohodci sa svoje strane što većma ponarasil.

Prvi su vrutak k tomu imale biti već dosta naglašivane podružnice. Njih se je već doslie ustrojilo nesto preko 50. Kako se vidi dosta liepi broj.

Drugo je pitanje, da li su sve te podružnice udovoljile i dali one i sada jošte udovoljuju nadama, što ih se je u njih ulagalo u doba, kada ih se je saznavalo? S ove se je strane često rešetalo naše podružnice i prigovaralo se, da mnoge od njih nitie iz duleka ne odgovaraju svrsi, koju su osnovane bile. Na to nemilo nerazpoložene spram naših podružnica nukala nas okolnost, što je tekom godine malo koja od njih davala kakovog znak života. To se najbolje opažalo u neznatnim

Sjećajte se
Družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru

Franina i Jurina.

Fr. Naši Zrenjci, da su se počeli vaditi latinski.
Jur. Ča su vero znelali?
Fr. A ča čes, kada im pop iz Oprtija na silu riva latinske molitve.
Jur. Ča nezna hrvatski?
Fr. Vero zna kada će i koliko će.
Jur. Pak neka ga puste, neka sam latinski lazanja.
Fr. Neboj se ne, da te ga poslušat, zač nisu nemi ni muhjenji.
* * *
Fr. Na Volosken i va Opatije da te poč od žalosti sve mačice va konvent.
Jur. Ča od fratar al od kápučini?
Fr. Najvolile bi tamo, káde bi bil pater Salo za gvardijana.
Jur. A la poslat bin je ja tamo, káde j i on valje, pak jih puslit od suhen kruhon i na samoj slame ležat, bi benj brzo streznile.
Fr. Baš nemeritaju bolje!

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Imenovanje. C. kr. namjestništvo u Trstu imenovalo je zemaljskoga prijednika g. dra. I. Clevu članom zdravstvenog odbora u Puli za tri godine.
Na ovdješnjoj glavnoj pošti pre-size bezobraznost nekih ljudi već sve medje. Juter 19. t. mj. p. podne bio je odpremljen omot uzoraka naslovljen u hrvatskom jeziku. Primio je omot pomagajuć sluga i vidiv na njemu hrvatski naslov, reče: „Cosa se questa lingua, chi va drio de questa lingua“. Kad ga je dotičnik opomenuo, nek primi omot, jer da će se

iznosima, što su od velike većine naših podružnica dolazili u družbinu blagajnu na početak ili tekom svake upravne godine. Za uzrok tome navadjalo se obično siromaštvo našega osobito seoskoga pučanstva. Znamo i mi kolika je bieda naroda našega. Znamo i mi, kako on u obće tesko dolazi do novca, ali ipak i uza sve to sciebili smo, da bi se uz nešto bolje volje moglo i tu naći pomoći. I naše Ravnateljstvo nije prestalo koliko zasebnim putem toliko putem novina upućivati i poticati naše ljude, da se sjećaju naše družbe, ono se je već u nekoliko navrata obratilo na podružnice s molbom, da rade, da se skrbe za svoj napredak, odnosno za napredak naše družbe. I eto ako se i nije u tome polučilo Bog zna kakovih velikih uspjeha, ipak moramo da sa zadovoljstvom istaknemo, da je od neko doba i tu počelo kretati na bolje. Vidi se to od toga, što je ove godine na naše Ravnateljstvo poslala svoje izvješte mnogo više podružnica nego je to bivalo u prijašnjim godinama. To je dobar znak — znak je to, da će se družba također i s te strane i to u najskorijoj budućnosti domoći obilani vrulak, iz kojega će moći da crpa uvjete svom daljnjem ostanku. (Dalje sledi)

inače pritužiti kod ravnatelja, odgovoriti mu sluga: „La vada pur lagnarse, a mi non me importa“. Tako daleko smo već došli, da se čak i sluge rugaju sa našim jezikom, koga dvie trećine pacanstva govore. Rado bi znali, je li pošta radi naroda ili narod radi pošte. To je već skrajna bezobraznost, koja se može dogoditi samo na C. k. pošti u Puli. Hoće li sl. ravnateljstvo stati jednom na put nezakonitostim i zabraniti svojim podčinjenim da se rugaju sa našim jezikom? Ako ne, tražiti ćemo si drugim putem zadovoljstina.
Sutra pošle pošte na 3 sata prijepiti će u Pulu željeznicom 1. i 2. bataljun domobranske pukovnije broj 5 iz Trsta u svrhu vojničkih vježba, koje će se obaviti na obalah Isre.

Nesreća kod radnje u arsenalu. Dne 17. o. mj. pao je komad stroja na nogu radniku u pomorskom arsenalu Hinku Kozljanu te mu je slomio nogu. Nesretnoga radnika prenoseše iz arsenalu u bolnicu.
Sastanak trgovaca. Prekjučer sastase se ovdášnji trgovci na poziv novih viećnika trgovačke komore u Rovinju iz ovoga kotara, da se posavjetuju kako bi trgovačko-obrtnička komora u Rovinju bolje promicala probitke sviju trgovaca naše pokrajine.

Dioba kotarske bolesnice blagajne. Namjestničkim dekretom bijahu ovih dana odijeljeni sudbeni kotari Pazin i Labin od kotarske bolesničke blagajne u Puli. Za ona dva kotara morati će se ustrojiti nova bolesnička blagajna. Dioba ta provesti će se dne 1. agusta o. g.

Pazite na oružje! Ovih dana dopeljaše u ovdášnju bolnicu mladića Mihovila Sladonju iz Altüre, komu je prekreata puška raztrgala lijevu ruku.

Zajam za gradnju ceste. Zemaljski odbor u Poreču dao je upravnomu vieću u Marčani privalu, da sklopi zajam ili posudu od 6000 kruna za gradnju ceste Sv. Mandalena—Marčana, te će se zajam povratiti od prihoda iz občinskih suma.

Zabava u crkvi. Iz Kanfanara nam pišu, da se je i ljetos tamo vršila dvojezična majska pobožnost, i to u jutro za izvanjske ili za seljake, a na večer tobož za gospodu. Ta svečanost bila je još prije par godina čisto hrvatska, ali ondašnji Krnjeli nisu mirovali dok nisu izposlovali i talijansku pobožnost, kojoj su na čelu Marijine kćerke (figlie di Maria), koje dolaze u crkvu i to na kor pjevati. Tamo se sakupljaju i mjestni mladići i tu imaju te kćeri, kako same kažu, jedinu zabavu u Kanfanaru. Ali k toj su pobožnosti dolazili i naši kmetovi, jer njim nije u jutro lahko bilo, pa premda je bila u crkvi ogromna većina hrvatskoga puca, ipak se je tu talijanski pjevalo. Tako se je radi dvojice il trojice Krnjelja ili njihovih podreppica uvelo u onu župnu crkvu talijansku pobožnost, koja služi tamošnjim djevojkam za zabavu. Krasne li nam pobožnosti!

Iz Kanfanara. (Naši jadi i nevolje.) Kako se radi i upravlja pri Tribunalu u Rovinju, najbolje znađe naša koža. Dodješ do sudca izražitelja, metrimo, buđi nama znao, da smo u trojici ili četvorici prieko Drage ukrali ovcu; i dodjemo povezani od žandara u Rovinj, ostajemo nekoliko dana, pak, kad državno odvjetništvo odpošje spise, dodjemo tako zvanomu sudcu—izražitelju; ali u istinu dodjemo do gospodina Zaneta Muscarda, koji je priučio uho našinu sluđu, ali do sadja se još nije naučio jezika, pak pčrovodiji kaže u pero talijanski. Nezna ni za spolni za broj i sada jošje napol gluh prevadja kako ga vila nadahnjuje. Sreća da se medju sudcima našje još put, da se pomno stvar navadja i sluša; ali drugučje nenadano dodješ skorom do vjesala ako si nevješti talijanštini. Čujte šta nama rekoše, da pošto se je neki novi zakon ustanovio da bi moralo u Rovinju bit posebni sud za Talijane, a i posebni za Hrvate. Hajte u Rovinj a Bog Vas oslobodi od Muskarde.

Veće je zlo naš zatvor. Žena prieko Drage imala kratku kaznu za udu od gosp. Tentora, i 3 dana probavila sa neduznim djetetom, koje je morala hraniti sa umornikom Gasparidovom, koja je čestotno osuđena radi umora svoga svokra. Po svom svijetu se znađe, da za mate kazne ináde se zatvor lakši, a ne tako težki kosto zlocinici, koji imaju pedeset od mjeseci do jedne godine. To je u Trstu, u Gorici, u Ljubljani i u drugim posvuda, ali ne u Rovinju. Mi smo razbačeni sa najprostijimi vataficami. Ako smo ovdje bit besredom od zandarna, koji nam nezna jezika, priporani smo da probavimo pod ključem i sladkim rovinjskim podnebjem naše crne dane.

Govorio sam sa nekojimi, koji su već pili u zlo ugrezli, i rekoše mi da im je laglja kazna od dvije godine u Kopru ili Gradiski, negoli 8 mjeseci u Rovinju, i rekoše jošje, da nije moguće podnieti sa svom tlesnom jakošću i zdravljem — a da se na vieke ne pokrvi — kazan od jedne same godine.

Čovjek, koji je došo nekidan iz zatvora, pripovieda mi o cvalucem skrobotu, o kojem neče ništa da zna dr. Gregorio Spongia, predsjednik nekog političkog društva; ali sasvim tim govori se pod istinu, da je jedan umro a da su četiri teško i neizlječivo bolestna na više bolestih i da isto nemogu da budu prenešeni u bolnicu.

Najveća sreća za siromaha bolestnoga je gosp. Zorzi, prvi čuvar, koji u bolesti na ruku dojde i pruža milosrdnu ruku da spasi za par dana umirućega. Kažu nama, da će to trajati dok bude živio već na pola propali u zdravlju Campitelli i sadanj predjednik Tribunalu — do toga vremena nećemo čekati.

Naša djeca i ako si ogrieše poštenje, moguće da poštau za čovječanstvo i narod od bolje koristi, nego li već zaboravljeni i kapitani bez brodova i bez vojske.

Toliko doznanja gosp. profesorom Spinčiću i ministarstvu; a ako bude od potrebe do nedjelje i više toga.

Ču dak. Porotno zasjedanje u Rovinju započeli će dne 30. junija o. g. u 9 sati u jutro. Predsjednikom porote opredijeli je dvorski savjetnik i predsjednik okružnog suda u Rovinju g. dr. A. Tušar, a njegovini zamjenici: savjetnici onog suda gg. Devescovii i Kumerlin.

Paziński kotar: Za djačko pripomoćno društvo u Pazinu, darovao g. Ivan Poropat iz Dane, noćni stražar na kolodvoru u Puli, K. 1. Živio!

Porečki kotar:

Iz Zrenja pišu nam 10. o. mj.: Dođijali čemo, g. uredniče, Vama i Vašim cijenjenim čitateljem, što Vam uvijek do-sadjujemo našimi crkvenimi poslovji, nu mi neimamo komu da se utetemo ni komu da se potužimo ako ne Vam, pak se inadamo, da će imati s nami ustrijenja i smilovanja. U cijenjenoj „N. Sl.“ bijaše odavle javljeno, kako smo ovdje prošli za prošutih uskršnih blagdana sa velič. O. Lucijanom Letičem, franjevcem iz koperskoga samostana. Kao pošten čovjek i svećenik priznao je naime javno pred množtvom naroda, da je bio krivo podučeno, da je mislio i on, da smo ovdje sve sami Talijani, pak da se je i sam osvjeđio, da smo skoro sve sami Hrvati.

Od sv. Marka amo, t. j. od 25. aprila pošto je otišao rečeni g. franjevac, dolazi k nam u crkvenom ili duhovnom poslu kapelan iz Oprtija, ali se nevaramo g. Ivan Deluk. Svake nedjelje dolazi k nam pjevati sv. misu, te nas posluži u svemu, što nam treba. Rado priznajemo i ovim putem, da smo mi s njim zadovoljni, jer radi i postupa s nami kako pravi svećenik i kao pošten čovjek.

Dne 25. pr. mj. javio nam je g. kapelan, da nećemo imati obhoda na dan presvj. Tjela Isusova, nego sliedeće ne-

djelje, jer da je tako odlučio g. župe-upravitelj Volker. I tako bil! Nu rečene nedjelje nedodje k nam po običaju g. kapelan, već dodje sam župe-upravitelj Volker. Čim je amo došao, podje k njemu na crkveni poslužnik, da ga zapita, kako će se obaviti obhod ili procesija. On mu odgovori, da će biti sve latinski, jer da se nesmije moliti ili pjevati hrvatski, kako bijaše od najstarije davine običaj.

Tako se uvjerismo, da su imali pravo naši popovi, koji su se hvallili, da će doći sam g. Volker, da obaví obhod u latinskom jeziku. Vidi se dakle, da su oni za to već unapried znali. Pod sv. misom bio je kod nas uvijek običaj, da nam svećenik napovijeda sveće, koje se časti u sliedećem čednu, nu on toga nečiní; nadalje bio je običaj, da nam svećenik raz-tumači Poslanicu i Evandjelje, ali on toga nečiní; bio je takodjer običaj, da se pomolimo za žive i za mrtve, ali ni toga nebijase. Po dovršenju sv. misi molili smo kod nas Andjeo Gospodnji sve do sada, ali župe-upravitelj izпусти i to. Sve je to dakle propustio ili mimoišao, pak znaće li zašto? Jedino radi toga, jer bi bio morao hrvatski tumačiti, moliti i govoriti, a radje nego li to — ništa. To Vam je eto ta reformatorska nauka, koja cvate pod upravom g. Pefronza u tršćansko-koparskoj biskupiji. I latinski (ako nemože talijanski) ništa, pak bilo to i na propast naših duša!

Poslije sv. mise započeo je obhod. G. župe-upravitelj pjeva latinski, a naši pjevati hrvatski i k u naše miljenice „Oče, buđi volja! Tvoja“. G. Volker probliedio je kao krpá kad je čuo, da mu pjevati odgovaraju hrvatski, ali pomoć si nije mogao, jer mi nismo djeca, koja bi se preplášila jednoga reformatora ili latinizatora. Ni njemu ni njegovim istomišljenikom, višimi ili nižimi od njega, za volju, nećemo se mi odreći naše starine i naše svetinje, pa makar i pukli od jada. Viditi čemo, koji će popustiti.

Nezadovoljstvo željeznčkih radnika. Tršćanski listovom pišu iz Poreča, da vlada medju radnici, koji rade na novoj željezničkoj pruzi Boje—Poreč, imedju Sv. Nedilje i Novovasi, nezadovoljstvo radi postupanja poduzetnikah s njimi. Mnogo od tih radnika, da je došlo u Poreč u jutro da povuku svoju plaću, a mjesib plaće da su morali čekati utruđeni, gladni i žedni do noći, dok stigoše poduzetnici. Na pritužbu radnika, da im odgovoriše poduzetnici, da je izazvalo medju radnici veliko ogorčenje, te da su ih jedva umirili nekvoja porečka gospoda.

Ti radnici bit će po svoj prilici iz Italije, jer nebi imale talijanski listovi o njima govorili s toliko ljubavi i smilovanja.

Iz Novovasi nam pišu*): Okolica Novovasi prosi da stavite na dičnu „Našu Slogu“ stvari od bez-zupnika. Rodom je Porečan gospodin Ante Toso, koga smo tužili već lanjske godine presvitlomu biskupu i nekoje stvari stavili simo u „Našu Slogu“, ali sve to nije dosta. Taj gospodin župe-upravitelj napreduje još poradnije. Neznamo, je li presvitli biskup Krivac tomu, je li pako je krivica gospodina Toso. Presvitli biskup je nam kazá još prije, nego je doša u Novovas gospodin Toso, da ako nebi Toso činia stvari crkvene kako je bilo u starini i od vavik, neka mi javimo odma svaku stvar i da dodjemo do presvitloga i da on će narediti; ali mi bili smo više puta kod presvitloga i dokazali smo, kako se vlada ovaj gospodin Toso. Ali sve zaludo, na misto poprijaviti kviri gore ter gore. Na primjer iz novoga kažemo vami, da drugi redovnik, ako stogod bi fallio u crkvi, bi napoviedao puku, a ovaj neče da puk znađe

*) Ova j dopis, primili smo iz seljacke ruke, te ga dopisamo onako, kako je napisan bez slóvničkih popravaka.

Politički pregled.

U Puli, dne 19. junja 1902.

Austro-Ugarska. Cesarским patentom od 16. juna sazvan je sabor medjašnje grofje Istre na zasjedanje u Kopar. Prva je sjednica 21. juna u 6 ura večer u bivšem samostanu sv. Klare u Kopru. Predsjednikom sabora imenovan je dr. Campitelli, njegovim zamjenikom pako dr. Stanger. Cesarska vlada morala je biti u velikoj neprilici kad je predložila g. Campitelli-a na onako odlično mjesto, za koje neima potrebitih sposobnosti, između kojih je prva i glavna: poznavanje jezika velike većine pučanstva Istre. Službeni list primorske vlade „Osservatore Triestino“ donasa u broju 136. od 19. junja t. g. cesarsku odluku o sazivu istarskoga sabora u Kopar takodjer u hrvatskom jeziku. Mislimo, da je taj poziv namijenjen hrvatskim zastupnikom. — I ostali zemaljski sabori sazvani su za 21. t. mj. izim dalmatinskoga, koji se sastaje 23. te tirolskoga, koji će biti na okupu 25. t. mj. — Carevinsko vijeće bje jučer zaključeno. O djelovanju u posljednjim sjednicama očekujemo redovito izvješće. — Češki ministar, dr. Rezek, kako se javlja, ostaje i nadalje na svojem mjestu. — U mađarskom saboru izjavio je ministar-predsjednik Szél, odgovarajući na neku interpelaciju, da je obnova trojnoga saveza sa svih trih strana osigurana. Obzirom na vinski klauzulu u ugovoru sa Italijom izjavio je ministar odlučno, da vinska klauzula u tom ugovoru mora pasti i da neće više doći u taj ugovor. — Koncem ovoga mjeseca izliću trgovački ugovori naše monarhije sa Italijom, Njemačkom i Švicarskom. Ako nebudu ovi ugovori budi s koje strane odkazani, tada se oni mućke produležu još za jednu godinu.

Srbija. Javlja se, da je Sultan pozvao kralja Aleksandra na posjete u Carigrad, a Aleksandar da će se tome pozivu za stalno odazvati i to tim radije, jer je pitanje o posvećenju mitropolit Firmijana sretno riješeno.

Rusija. U Rusiji izazvalo je nasilno postupanje njemačke vlade i poznati ratoborni govor cara Vilima proti Poljakom opravdano ogorčenje. Tako se piše, da je car Nikola kazao, da Rusija mora naučiti se, da štije prava drugih slavenskih plemena. Neki od mojih ministara — reče — već su dosta zlorabili moje ime. Nesmiljem više trpiti, da policija progoni jadne Poljake. Svako pošteno slavensko srce pozdraviti će radostno ovu izjavu cara Nikole, koji bi učinio neizmjerenu uslugu Rusiji i Slavenstvu, kad bi Rusija promjenila svoju dšadašnju politiku napram Poljakom.

Razne vijesti.

„Klub Istra“ u Zagrebu. Pod tim se imenom udružilo u Zagrebu nekoliko vevierne gospode rodoljuba, koji su sebi postavili zadacom podupirati našu družbu, skupljajući među sobom obol po obol, za spavanje istarske dječice iz prađa lava talijanske iredente. U tu svrhu napomenuti je klub već do sada sabrao i našem Ravnateljstvu dostavio izdasa iznos od 200 kruna i time postao članom utemeljiteljem naše Družbe. Koliko nas taj krasan primjer izpunjuje udivljenjem, toliko nas opet s druge strane potiče na duboku zahvalnost spram tih vriednih sinova hrvatske naše domovine, koji se tako liepo i izdašno sjećaju naše istarske od neprijatelja Talijana tako ugrožene braće.

Nego ni istarski Hrvat ne će da im ostane dužan: dobro je u njega i pošteno srce, i to srce poklanja on tim svojim novim, plemenitim dobročiniteljima, koji se kupe oko slavnoga kluba „Istra“. Čast i dika našim vevierdnim zagrebckim „Istronima“, i dao Bog, te njihov udivljenja vriedan primjer našao u našem narodu što više rodoljubnih sledbenika. U to ima: Bog neka živi klub „Istra“.

ljčki učitelj u Svetomvidu g. Tontić, a naši rodoljubi dočekali jih pucanjem iz mužara.

Narodna gostiona Radičeva, a nešto u Vasiljeva, primila gospodu, kako je bolje znala i mogla prema mjestnim okolnostim; izktila liepi prostor pred kućom zelenilom i zastavami, med kojimi se izdicale trobojnice — a nadpis na tabu govorio jim: dobro došli.

Med gospodom opazili smo neke kremen-Hrvate i rodoljube: Tomićice, Jančiće, Mirane, Rajčice, pa i perjanicu našu, našega zastupnika i neustrasivoga pobornika naših prava, dičnoga prof. Spincića.

Tamburaši zabavljali nas krasno izvedenimi pjesmami, uz pratnju naših cilitamburica. U 8 i pol bio rastanak: ovo malo mjestne inteligencije, pa dubašijanska riflade i liepi broj naroda — med kojimi opazimo neke obćinske zastupnike — izpratili jih do parobroda.

Netom se parobrod počeo micati udarili naši u živio-klic „Lovru“, izletnikom, a gromoviti ponovni živio zastupnik Spincić. Tada pjevati na parobrodu — a na to svi otkrili glavu — izpjevali veehnu našu: „Liepa naša domovina“!

Na koncu: kud će suza nego na okorodoljubne gospodice Trinajstićeva, naša učiteljica i Tomasićeva razprodale med gospodom dosta hrv. razglednica pozdravom iz Malinske, da dobitkom obdare našu „Družbu“. Živile!

Trst.

Bolest dr. Rybarza. Zanimati će i mnogobrojne prijatelje i štovatelje Istre vevieglednoga slovenskoga rodoljuba i odvjetnika u Trstu g. dra. Otokara Rybarza, ako im javimo radostnu viest, da je njegova bolest krenula na bolje i da se čvrsto nadamo, da ćemo ga opet do mala viditi u krugu njegovih prijatelja i štovatelja čila i zdrava.

Uzor činovnik (?) U trščanskoj „Edinosti“ čitamo, da je prošlih dana činovnik državne željeznice u Trstu, neki Zadro, optrio sa magarci poznatog tamo hrvatskog trgovca, poslav ga k tomu tamo, kamo šalje obićno trščanska talijanska fakinaža propale stvorove.

Mi očekujemo od ravnatelja one željeznice g. baruna Borovickze, da će dati tomu širitelju talijanske kulture takvu pođuku, da ju neće više do smrti zaboraviti.

Razne primorske vijesti.

Namjestnik grof Goess odlazi Njemačko-liberalni gradacki „Grazer Tagblatt“ priobćuje u svojem broju od dne 18. o. mj. viest iz Beča, gdje da se govori u parlamentarnih krugovih, da će g. kr. namjestnik u Trstu g. grof Goess do koji mjesec odstupati. Po dužnosti novinarskoj bilježimo i ovu.

Osobne vijesti. U zadarskih listovih čitamo, da će biti imenovan ravnateljem na državnoj gimnaziji u Pazinu sadašnji upravitelj državne gimnazije u Spljetu g. profesor Kos.

Posvećenje trščansko-koparskoga biskupa. Iz Rima brzojavljaju talijanskim listovom Trsta dne 15. t. mj., da su prisustvovali posvećenju dra. Eriana Nagla, novipomenovanoga trščansko-koparskoga biskupa, slededeći odličnjaci: austrijski poslanik kod Vatikana; poslanici Bavarške i Pruske sa odnosnim osobljem; poglavice redova, jedno 40 vriednih činovnika, među kojimi prost i dva kanonika iz Trsta, te mnogo zastupnika aristokracije. Sv. misu čitao je kardinal Alois Masella uz podorbu praćgg. Denekere, Adami i Čiacci. Po svečanosti sledila je gostiba. Još neznamo je službenog vrieda, tko li je pošao u Rim na tu svečanost iz Trsta, tko je dotičene odaslanike odabrao ili poslao i kako se je taj izbor obavio.

Popovdan. Guste kiše posljednjih dana naniela su šete u raznih stranah Istre, koje se nalaze u nizinah. Tako je primjerice u dolinah rijeke Mirne velika voda poplavila sjenokose, te je ne samo unistila nezgrapljenoj sjeni, već takodjer ostetila nizike vinograde i razne usjeve.

se u svojk dopisu ožara na sve, što ne prija njegovom „grckom“ nosu, koji mora da bude vrto čvrsta i jake naravi. — Medju ostalim kaže, da se je ljude sililo, da se upišu u podružnicu, dočim se onoga dana nije niti upisavalo, jer su već bili upisani i jedva čekali dan otvorenja. Pa to je bila i njihova sveta dužnost, jer njim je družba mnogo pripoinogla novcem, kada su zidali školsku zgradu, dapače njim prošle godine poslala i učitelja.

Dakako da „lažnomu turistu“ nijesu po volji niti zvukovi sitnih žica naših tamburica, koje naš narod do skrajnosti razveseljuju i bodre i zažaruju u njem ljubav do svoga milozvučnoga jezika i do naše liepe domovine.

Vrhunac je laži postigao „lažni turista“, pišući u svojem dopisu, da su bili gostovi iz Buzeta, Lupoglava, Lanića i iz drugih okolnih sela odpručeni „coi fischi“. Dočim znamo, da su vriedni Brgdučani sve gostove odpratili van iz sela sa zastavama. (ne ruskima, kako piše „lažni turista“, već sa našim trobojnicama) sa veselemi živio-klici i pucanjem kubura. Svako, tko je bio tamo, sjećati će se onoga svečanoga i veselog dana, jer nikad nije bilo još u Brgdučan opakova veselja, a želimo od srca da bi Brgdučani još onakvih dana dočekali.

Lažni turista neka se pako čuva, da ne bude on sam odpručeni ne samo preko Planika nego i preko Kvarnerskoga zaljeva, već preko pašlika-matje kulejdo postojane njegovoj majci.

Voloski kotar.

Dozvola da može nositi tudji red. Njeg. Veličanstvo car i kralj Fran Josip I. dozvolio preč. g. Vinku Zamliču župniku itd. u Voloskom, da može nositi kraljevski bavariski red za zasluge sv. Mihovila III. razreda.

Narodna dobrotvorka. Iz Opatije pišu nam, da je poznata domoljubka Francica Sigulić oporučno ostavila „Družbi sv. Cirila i Metoda“ za Istru 1000 kruna; djakom podpornom društvu u Pazinu 1000 kruna; mjestnim veteranom u Opatiji 600 kruna; vatrogascem isto tamo 200 kruna, te domaćim siromahom 200 K. Domoljubnoj dobročiniteljici izkala su povodom njezina pogreba narodna i dobrotvorna društva te mnogobrojno ostalo obćinstvo posljednju počast, poprativ njezine trtve ostanke do hladna groba. Lahka njoj bila domaća gruda.

Lošinjski kotar.

Imenovanje. Zemaljski odbor u Po-reću imenovao je članom c. kr. kotarskog vieda u Lošinju g. Jakova Salatu, bivšeg obćinskog načelnika u Osoru, na mjesto odstupilivšeg člana Mihovića I. Hregliča. **Dubašnica,** 16. lipnja 1902. Opatijski „Narodni List“ najavio je izlet pjevačkog društva „Lovor“ u Dubašnicu-Malinsku 8. o. mj., ali radi ružna vremena odgodili ga na osam dana kasnije.

Jučer dakle došli nam u posjete naši Opatijski-Volosćaki, parobrodom „Opatija“, u velikom broju od preko 200 osoba. Došli su k nam, da se malo u nas i s nami pozabave, al njihov dolazak imao za nas akroz-narodno i rodoljubno znamenovanje. Nije njih namamila k nam niti krasota našega kraja, niti kako naše hogaštvo, jer oni su došli iz poznate hrvatske Nice, kamo dolaze, veličani, bogatuni sjijski, okrunjene glave, da se naraje divne naše hrvatske. Opatije — već je njih nešto drugo ngovorilo, da dolete do Dubašnice.

Oni su znali, da će ovdje naći svoju krv, svoj rod, svoju braću, a to i jesmo jedna braća, jedan rod, jedna krv. Nam je svima isti rod i rad za prosvjetom našega zapuštenog hrv. kmeta, diljem sve Istre — nam je isti cilj: zajednička sloga na ekonomičnom i političkom polju — nam je isti ideal: ujedinjena, slobodna, nezavisna hrvatska domovina!

Izletnašim nazvao je na gatn, prije nego li su se izkrali, dobročinitelj mihov-

nista. Ove godine pokrah sa nikoje malenosti novaca iz kasete, s crkven zalvorenim ali po njemu se nije znao nista, kako da nije bilo nista, a svaka mala potreba pita milostinju.

U veliku subotu bila je navada od vasik, da se je blagoslov ognja pred vratima od crkve blagoslovilo u našem jeziku i pjevati „svitlost Kristova“ i „Bogu slava“, i sve druge molitve, i blagoslov studenca, i krstionika, i litanije, i sve do svete mise, u našem jeziku; ali ove godine pomoćnik crkveni došesa je, kako je bilo po navadi knjivju, koju, kada mu je podava pomoćnik crkveni, reka je gospodin župnik: „kosa me gava, poriči sta roba“, ili još grdje, pak primija svoju malu knjizicu latinsku i učini sve kako je njegova pamet davala. A za ispovjed vazmenu pako svi drugi popovi napovidali su na dan blagoslova vazmenoga; koliko se ih je ispovjedalo, i koliko jih ostaje, ali ovaj gospodin Toso, napovidna je, da jih je ostalo i da imaju vremenom doći se ispovjedati kada te, drugi bi i kazali, to koliko, ali on nista. Na Tjelovu za svetu procesiju izbra je gospodin Toso sam on, od 1300 duša, koje imamo u našoj župi, izbra je za okolo sebe nikoje muže, koje su bili odsudjeni na tise puta, ipak i od malo vremena jesu zanjeni, ni koji na 18 mjeseca, ni ki na 14 mjeseca, i bili su okolo presvetoga Tjela, gdi se je čudilo, grubavo i ravno. Polag toga više-puka se je čudilo i nisu prali Svetotajstvo, kako gre za pratiti, tako su izgledi gospodina Tosa, tako u ovih stvarih tako u drugih.

Dokle su bili drugi duhovnici ovdje u Novojvasi, Novovaz-bilo je jedina župa, koja nije davala tužbenikazvane svetećenike. Ali u ovdje nemogu napredovati tako i nemogu si dati mira, ali niti sve prikazati, ma po što je odvise, nemogu zamučati; da bi prikazao sve, trebalo bi imati vavik pero u rukah, a ako bi ovaj gosp. Toso ima napredovati, tako, čuje se govoriti od puka da te se obratiti na staroversku vjeru za neimati više toliko smućenja. A nedaj Bože, a da nebi tomu tako bilo, neka naš presviti biskup pregleda i naredi koliko prije red, ako pak bi došla do ovoga, neka nebi dali krivine nikomu, jerbo dokazalo se je više-puli ustmeno i pismeno. (Nadamo se, da će presvij. biskup poreći ovo uzeti k srću. Op. Ured.)

Bogat lov sardjela. Iz Humka Umaga javljaju nam, da su neke noći lovili tamošnji ribari preko 200.000 kornada sardjela, kojih većinu odvežozelo danle u Trst i u susjedna mjesta.

Koparski kotar.

Izpitni areostni na talijanskoj državnoj gimnaziji u Kopru. Oni osmolci, kojim su odobrene pismene zadaće, odlagati će ustmenim izpit na državnoj gimnaziji sa učevnim talijanskim jezikom u Kopru dne 30. t. mj., te dne 1. i 2. ulija o. g. Ustmenim izpitom predsjedati će zemaljski školski nadzornik za talijanske škole g. Rivalico.

Iz Buzetćine nam pišu: „U porečkoj „babi“ od prošle subote, t. j. dne 14. t. mj. nekoi turisti — koga svi dobro poznamo — izvješćuje o „laboru“, koji su držali „Grotti della gran madre Croacia“ u Brgduču na Cičarji nedaleko Lanića.

Taj lažitorba pretvara se u turistu, koji je tobože prespao na Lupoglavu i kao naklanj, da pobje na Planik (nadamo se, da će doskora i preko Planika, ako dog da, što mu od srca želimo, govorit o našu domaću: „Koliko koraki do tamo o toliko let nazad“.)

Na Lupoglavu je „tourista“ slučajno oznao, da će se držati osnove talijanske skupina: podružnice sv. Cirila i Metoda, za koju ili kako oni nazivlje „labor“ u Brgduču, pa iz znatljivosti ostavio Planik jer je i tako već tobože tamo bio) pa pošao u Brgduč, da na svoje oči vidi kako Hrvati laboruju.

„To je njegov rod u porečkoj „babi“, ar nije krasan „signor turista“? Tada

zape-rečene g. ka-velker. njemu i, kako n mu nski, ti hr-dav-pravo da će u la-u oni nisom i sve-isti u ; naz-razo-toga e-poga toga simo-za, ali o da-odali li morao radje a re-pra-rskoj ijan-iz na-ohod. i, a enice, pro-mu ob si-ja bi lati-mis-mis, za ine-i gada. rad-reća, no-vedju radi nogo eč u jestu dmi i L. Na obu-dana. eliko ne- ci iz vi o inja. No- Našu dom smo i bi- Našu spo-pred- rivac idina i još odin trik-avik, i da are-pre-ovaj nisto mjer dčov-ana-nade ačke na-

Nekoliko rečenica o novcu. Mnogo imade zgodnih rečenica o novcu medju svimi narodi. Tako se kaže: Bez novca nije života, a trebaju ga i mrtvi. — Gdje trebaju novci, ne koristi savjet. — Tko čuva novac više nego obraz, brzo izgubi oboje. — Njegdje bolje pomaže žutac, nego otac. — Sinovljeva sreća u očevoj kesi stoji. — Novci i jezik jednako služe; nekome donose zlo, a nekome dobro. — Sirotinjski je novac kao košulja od vatre, teško onome, tko je obuče (t. j. izjesti imetak malodobne djece veliki je grieh). — Koji magarac nosi na leđima tovar dukata, istina, on se ništa ne mienja, ali ne ima vrata, na koja ući ne bi mogao. — Novac šepavo ulazi, a plješću izlazi. — Novac pomaže mnogim u pakao, ali nikomu iz njega. — Ukraden novac ne plesnivi — kako došo, tako prošo. — Šta novac vrijedi, znamo istom onda, kada ga neimademo. — Tko novac sije, siromaštvo žanje. — Tko hoće svoj novac izgubiti, a ne zna kako, neka stavlja u lutriju. Gdje novac pravdu kroji, toga se suda svatko boji. — Gdje je novca, tu je vrag, gdje ga nije, tu ih je devedeset i devet. — Posudjen novac smješće odzidi, a plaćuć se vraća. — Nepošteno stečeni novac teško prelazi do trećega koljena. Tko se hoće novca riješiti, neka se odvijetnikom pravda.

Gospodarske vijesti.

Dalmatinska vina. Ovih dana držala se u Beču pod predsjedanjem groga Harracha 32. sjednica središnjeg odbora društva za razvitak Dalmacije. Izvjestitelj Starnbacher, koji je god. 1866. po prvi put uveo u Beč dalmatinska vina, bavio se poglavito vinskom trgovinom u Dalmaciji, naglasivši, da bi se trgovina dalmatinskog vina mogla razgraniti i dalje od dosadanih potrošnih središta. Zatim je prihvaćen predlog, da se u Beču zasnuje trgovačko društvo, koje će razpačavati dalmatinska vina.

Mudri savjeti gospodarom: 1. Budi uvijek privržen svomu stališu i trudi se, da svoje znanje pomnožiš čitanjem dobrih gospodarskih knjiga i novina. 2. Radi svoj posao marljivo, promišljeno i razumno, jer razumijevanje, promišljen rad, marljive i vješte ruke čine gospodarov život udobnim i sretnim, a stališ gospodarov snosljivim i blagodarim. 3. Svakog dana bilježi sve što izdaš i što primaš i staraj se uvijek, da izdatke što više smanjiš a dohodke uvećaš; budi stidljiv, no ne preko mjere. 4. Nemoj se oslanjati na druge, već sve što možeš sam uraditi, uradi; nitko ne će uraditi tako, kao tvoj vlastiti razum i tvoje ruke. 5. Čini sve što možeš, da ni kom ne duguješ, a staraj se, da ni tebi nitko ne duguje. 6. Sve što danas možeš učiniti, ne ostavljaj za sutra, no pri tom ne zaboravljaj ni na vrijeme, koje ti je za počitak i okriepu potrebno. 7. Staraj se, da ti svuda i u kući i u polju bude ugledan red i čistoća. 8. Brini se za zdrave, udobne i prikladne kućne prostorije. 9. Za uspješan rad u poljodjelstvu, pored reda potrebna je i čistoća isto tako, kao i vrijednoća, razum i moć. 10. Korov je zao neprijatelj, zato drži čiste svoje njive, livade, vinograde i gradine. Neka ti bude čisto svako drvo, dvorište, postelja, odjeća, soba za stanovanje, posudje, sudovi za vodu, bačve za vino, sudovi za smještanje raznih proizvoda, šlaka za blago, jaslja i krma; brini se za čist zrak u kući, konobi i štali, a pored svega brini se za čistu savjest. 11. Svakog dana podaj blagu uz krmu i po nešto soli. 12. Da bi od blaga, koje imaš, dobio što više koristi, hrani ga obilno i dobro; na krmi ne treba štediti. 13. Zasadi svake godine nekoliko voćaka i njegov ih brizljivo, pa će ti trud biti obilno nagradjen. 14. Gnojivi svoje njive, livade, vinograde i gradine, da bi od istih mogao što veću dobit imati. 15. Ne brini se samo za to, da što više ploda proizvedeš, već i za to, da ti pro-

izvodi budu što bolji. 16. Sij samo dobro i kljavo sjeme od najboljih vrsti, koje je potrebno za tvoj kraj. 17. Svako orudje poslije upotrebe, unesi pod zaklon i zaštiti ga od nepogode i svega, što bi mu moglo štetu nanijeti, a ograde i daske, koje orudje zaklanjaju, premaži uljem ili bojom, jer je to jeftinije nego kasnije kupovati nove daske i novo orudje. 18. Ljubi svoju kuću i kućni mir, a izbjegavaj što više možeš krcnu i njoj slična javna mjesta. 19. Ne gubi svoje vrijeme u igranju karata, ni u praznih razgovorih, već kad imaš slobodnog vremena, savjetuj sa sebi ravnimi o važnijih gospodarskih pitanjih. 20. Budi častan i pošten; nemoj biti mnogo lakovjeran niti mnogo nepovjerljiv. 21. Radi s voljom i odanošću, jer je rad potreban za zdravlje tjelesno i duševno. 22. Budi zadovoljan, strpljiv i dobar prema svojim ukućanom, susjedom i bližnjim.:

Marko Zović

krojački majstor
u Pazinu (u kući, gdje se nalazi ljekarna k sv. Cirilu i Metodu)

preporuča se p. n. občinstvu, posebice pako veleč. gosp. svećenima, učiteljima itd., za naručbu svakovrsne obuče u najfinijoj ili najproštorij tkanini. Odiela imade lakodjer gotovih u zalih koli za odrasle toli za djecu, zatim haveloka itd. Čijna raznih odijela i haveloka jest prama vrsti od 5 do 20 forinti. Drži oblatu, zalihu raznih tkanina za odijela na metlar, osobito onih iz Jügerdorfa; prima naručbe za odijela po mjeri, koje izvršuje u najkraće vrijeme uz osobitu pažnju bez bojazni utaknice.

Oglas natječaja!

U smislu zemaljskoga zdravstvenoga zakona od 18. marča 1874. otvara se ovim natječaj na mjesto

prvog občinskog lječnika u Pazinu.

Za ovo lječničko mjesto ustanovljena je godišnja plaća od K 2000 i putni paušal godišnjih K 400 za polaziti jedan put na tjedan mjesta Lindar, Gračiče i Pićan. Tu plaću i paušal vući će lječnik iz občinske blagajne u mjesečnim antecipatnim obrocima. Lječnik će biti dužan lječiti bezplatno siromašne občinske bolestnike, i kano zdravstveni referent voditi občinske zdravstveno uredovanje. Za pohode bolesnih siromaka izvan Pazina i za druga osobita občinska poslanstva nadoknadjivati će mu občina putne troškove.

Službena pogodba biti će sklopljena za tri godine, a zatim će ostajati valjana samo od godine do godine sve dotle, dok se jedna ili druga stranka neodreče tri mjeseca napried.

Molbe, obložene diplomom sveobćeg lječništva i svjedočbama dokazujućim poznavanje hrvatskoga (slovenskoga) i eventualno talijanskoga jezika, stališ, austrijsko državljanstvo, i drugim eventualnim dokaznicam, imaju biti podnešene podpisanom do 10. jula 1902.

PAZIN, 2. juna 1902.

Obć. glavar:
Dr. Kurelić.

Tvornica pokućstva

dvorskog dobavljača

IGNACIJ KRON

Trst - Beč.

Tvornica u Beču u vlastitim zgradama.

Kuća utemeljena god. 1849.

Na zahtjev šalje badava:

ilustrovane popise, originalne nacрте osnova, pregled sobnih namještaja.

Najveća solidnost, elegantnost i jeftina cena.

Prvo slovensko skladište pokućst

Antona Černigo

Trst

Via di Piazza vecchia 1, u kući Mare podružnica stolarske zadruge u Görlic.

Skladišta u Solkanu - Trs

Tvornica sa strojevnim obrato

Svaka je konkurencija nemog jer je pokućstvo iz prve ruke.

LEKARJA Piccoli-ja
v Ljubljani.
Dobiva se v lekarnah

Železnato vino
krepča malokrvne, nervozne in slabotne osebe

Edina zaloga na Kranjskem lekarna

PICCOLI

«pri Angelu» v Ljubljani
— Danajska cesta —

Politrena steklenica 2 krune
Zunanja narocila izvršuje lekarna
Gabrijel Piccoli v Ljubljani točno
ako se mu pošlje znesek po post
nem povzetju.

Dobiva se tudi v lekarnah v Gorlic, Tolminu, Trstu, Istri in Dalmaciji po 2 krone 40 h. steklenica

Rodoljubi!

Kupujte samo Cirilo-Methodijske žigice

U LJEKARNI
E. TOMAJA nasljednik A. WINGER
ZAGREB - Hlca broj 12 - ZAGREB

dobivaju se osim svih ostalih lijekova nekotji obće proušani i vrlo korisni osobito preporuke vredni lijekovi:

Kazilo proti kosteboli ili protin, reumatizmu, kalamju i trganju u kostih, kncostenost ili grovom u žilah, boli u kukovih i križeah, kncostenom pogonecu, probadanju, svakovrstnim nazezbam. Čiena 1 K 60 h.

Stučka voda za kašalj ili breh i za prsa, kojom se lieči kašalj, prehlada ili katar u prsih, plućih, teško disanje, promuklost u grlu, sipljivost. Čiena 1 K 60 h.

Pojačani željezoviti sirup djeluje proti slabosti, blijedoci, akrofuzioznosti, podbnihlosti djetinjoi krdjivosti, ženskim bolestim, slabokrvnosti, nemoci. Čiena flašici 2 K.

Pojačane švedske kapsle ili švedska životna tinktura (Lebens-Essenx). Ovim se giaso vlitim sredstvom očisćuju krv i žlencina, popravlja i okriepuje žlencada, ublažuje glavnu bol oblaškava teginja ili mučnina, tjera napuhlost i vjetro, odklanja se bol u žilcih, žlencadna grčevca, žutica, groznica ili zimnica, zavijanje ili grizanje u trbuhu. Tko ova toli korisna djelujuća švedsku tinkturu redovito pije sačuvat će si zdravlje, tjelesnu snagu i zapriječiti razne bolesti Čiena flašici s napukom 1 K.

Prah za blago ili za naravu, za konjski keh i kašalj, za volove, krave i svinje, za lagane čišćenje, za objavlivanje žlencada i probava, kada blago neče rado žderati pa se napije. Krave davaju od njega više i boljega mlieka, konji postaju čiliji i jači. Čiena jednom omotu 50 h.

Svalcarske pilulice, najsigurnije sredstvo za čišćenje i snaženje žlencada ili štomaka crjeva, za otvaranje, proti zapeklini, navali krvi u glavu i prsa, tromosti ili težini. Čiena škalunje 1 K 40 h.

Kazilo za blago osobito za konje i volove proti krcostenoi boli, sgrčćenim, nategnutim žilam, ukrcostenoi i otoklini, poslije težakoga napora, za objavlivanje i okriepljanje žila i žlencava. 1 flaša 1 K 60 h.

Antiseptična voda za usta i zube sačuva zubi od kvarenja, zapriječuje i ublažuje zubobolju, učvršćuje meso oko zubi, razrišćuje usta, uklanja nenogdan vonj. 1 flaša i K 20 h.

Hlca smrekova esencija (Eichennadel-Essenx) za čišćenje i razkrcivanje zraka u sobah za dahanje i za plućobolcu. Po 1 K.

Tekućina proti izpadanju vlasi učvršćuje i hrani korenje vlasi, odstranjuje prhnti i pospjješuje rast kože. 1 flaša 1 K 60 h.

Mast proti lišaju, krcstam, peručini i osipotinam. 1 lončić 1 K.

Antiseptin. Prah proti znojenju ili polu, proti zaprdinam. Škalunja 1 K.

Tinktura za kurje oči, izvršno sredstvo. Čiena 1 K.

Dr. Spitzera pomast za lice proti sunčanim pjegam ili flekovom, odstranjuje preko mjerne rumentno lice i nosa, hrappovost, osipotine na licu; proivrađa gladkost, nježnost, bjelocin i činoć obrama i ruku. Čiena većem lončić 2 K. K tome spada još boravkov sapun po 20 h.

Puder-eglantine najbolje sredstvo za poljepšavanje i pomladjivanje lica te posve neškodljiva vrlo ugodnog mirisa. Nagradjen na pariškoj izložbi sa zašćastnom diplomom. Dobiva se u boji bijeloj, ružičastoi i žulcastoi. Čiena kutlji 2 K.

Savon eglantine. Najfiniji sapun od svih sapuna. On osvježuje te pomladjuje lice. Stavljaju je od najčisćih tvari, a odlikuje se vauredu ljubkim mirisom. Jedan komad stoji 1 K.

Crema eglantine jest izvršno sredstvo proti svim manama teinta, kao što su prištići, svjedice, crvene mrlice, piège, opora kora i t. d. Ušlic svoga kemičkog sastava, ta se eglantine mast nikada ne pokvari te po tome imade prednost pred svim ostalim sličnim sredstvima. Čiena lončić 2 K.

Ess eglantine jest izvršna i izkustvom proušavana voda za kosu. Njom se zapriječava izpadanje kose, onemogućuje stvaranje peruti i ojačava vlasitost. Ova voda posjeduje također i to svojstvo, da podijeljuje kosu liep naravan kaji. Čiena boci 2 K 30 h.

Mirisna žesta za sohe kaditi, nekotji napoj, slično kafi širo po sobi preugodan miris. Flašica i K.

Otvor ili čemar za sluznicu i kinnaku. Flašica 1 K.

Antifibrile od Rodinisa proti groznici i zimnici. Manja boćica 1 K 40 h.

Tko naruči od gornjih stvari za 10 kruna tad plaćam poštarinu. Fine parfume, mirisavo vodice, razno pomade i boje za farbanje kose, da siede kosti, pocrne, sine sapune, praške za gospoje, sredstva za poljepšavanje, praške za čišćenje zubi, destine za zube od kojih zubi pobijeljuju; spužve za umivanje, kefiće za zube; razne sprave iz kancuka, bandže, porojo za rane, pojase, kirurške sprave, rusoga čaja, šnog Jamaika Ruma, Malaga-vino, francuzkoga Cognaca dobiva se uz izvorne cene.

Zalihu mineralnih voda. — Sve po novinam oglašene medicinske specialitete.